

[Petra Petersen.]

inde på det — de 400 mill. kr., der hvert år bruges til opreklamering af varer. Det er ikke alene prisfordyrende; jeg synes, det i nogen grad må kunne henføres under betegnelsen uretmæssig konkurrence og varebetegnelse, for det er jo ikke altid, varerne svarer til det, man har betegnet dem som.

Det er for mange mennesker svært at tage reklamen alvorligt. Det gælder den, man udsættes for i biograferne, og det gælder ikke mindst ugebladenes reklamer, hvor alt fra havregryn til sæbe, vaskemidler, kosmetik og dameundertøj har store helsides annoncer, ligesom de har store reklamer i biograferne. Men i virkeligheden må man vel tage den slags ting alvorligt; for mig står det nemlig, som om man lægger et virkeligt psykologisk pres på husmødrene. Man tvinger ofte kunderne til at købe ting, som de hverken har råd til eller brug for. Jeg synes, det er en meget farlig udvikling, man på dette område er kommet ind i. Man reklamerer altså ikke for at henlede forbrugernes opmærksomhed på, hvor man kan købe bedst og billigst, men udvirker ved reklamen en direkte fordyrelse af mange varer; hensigten er at lokke kunderne bort fra det sted, hvor de har handlet før, eller på anden måde lokke kunder til.

Bortlodning af varer i reklameøjemed er en endnu værre ting. Man kan i dag vinde biler ved at købe kaffe; man kan købe kaffe og vinde en bil — det kan ikke være rigtigt. I stedet for at nedsætte priserne på varerne tvinger man folk til at betale de høje priser. Den højtærede handelsminister sagde i sin fremsættelsestale, at der ved lovforslagets behandling i sidste samling ikke kunne opnås tilslutning til bestemmelsen om et bortlodningsforbud. Det er vor opfattelse, at bortlodning og reklamemærker i forbindelse med salg af varer er et irritationsmoment såvel for forbrugerne som for detailhandlerne, hvad også det ærede medlem hr. Chr. Christiansen var inde på, og hvad også andre har gjort opmærksom på. Jeg ved, at Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger har gjort opmærksom på ikke alene irritationsmomentet, men også på det usunde i det. Jeg så gerne, at den højtærede handelsminister trak sit lovforslag tilbage og kom med et bedre.

Handelsministeren (Philip): For så vidt jeg ville følge det gode princip at nøjes med at tale om, hvad der står i lovforslaget, kunne jeg indskrænke mig til at sige tak for den gode modtagelse, lovforslaget har fået. Imidlertid har drøftelsen her jo mest drejet sig om, hvad der ikke står i dette lovforslag, men hvad der stod i det lovforslag, som blev fremsat i foråret. Det forekommer mig derfor naturligt, at jeg ved denne lejlighed lige siger et par ord om, hvorfor det lovforslag, der nu foreligger, er så forskelligt fra det, der blev fremsat for nu godt et halvt år siden.

Det lovforslag, jeg dengang fremsatte, fik jo for så vidt en temmelig dårlig modtagelse. Det lå temmelig klart, at der ikke kunne samles flertal om det. På den anden side synes jeg også, det fremgik af forhandlingerne, at der var enighed om, at der forelå et problem. Den diskussion, der var i pressen bagefter, understregede også, at der forelå et problem på dette område, et problem, som der nok kunne være grund til at tage op til en noget nøjere overvejelse. Derfor forekommer det mig i og for sig at være en ganske rimelig fremgangsmåde, at de dele af lovforslaget, som der var almindelig enighed om — og som der var enighed om det var ønskeligt at få gennemført straks — at dem forsøger man at få vedtaget nu i denne samling, og at de dele af lovforslaget, over for hvilke man havde en utryk fornemmelse, men også en fornemmelse af at de indeholdt store, vigtige spørgsmål, som blot ikke var tilstrækkeligt gennemarbejdet, skulle tages op i et udvalg.

Jeg er i og for sig ikke uenig med det ærede medlem hr. Weikop i, at vi nok i handelsministeriet kunne drøfte det, men jeg tror, det er praktisk i et sådan spørgsmål, som vedrører næringslivet, at høre repræsentanter for næringslivet udtale sig, forsøge at finde frem til, hvilken opfattelse de har. Derfor vil jeg mene, at et sådant udvalg uden at blive alt for stort dog skal rumme repræsentanter også for næringslivet. Jeg håber, at dette udvalg kan blive nedsat meget snart, så det kan komme i gang med sit arbejde. Det ærede medlem hr. Chr. Christiansen spurgte mig hvornår. Jeg tør ikke her nævne en bestemt dato, men jeg vil regne med, at jeg i løbet af